

Konserten utspelar sig i en park och kretsar runt en parkbänk.

Utöver parkbänken finns det ett träd en liten backe/kulle, krukor med blommor samt en "bluebird" i trädet.

Öppen scen, "Gunnar hälsar välkommen och ber alla stänga sina mobiltelefoner" (inspelat).

Öppningsscenen: Christin kommer in och läser sin monolog: "HERRAR".

Slutar med något som, 'herrar skall man vissla på, det gör i alla fall jag'...

Körens män kommer in på scenen och sjunger "PUNSCHEN KOMMER" (uppställda med dirigent).

Christin sätter sig på bänken och lyssnar. Efter att killarna slutat sjunga kommer ytterligare någon tjej in, går fram till Christin tar henne under armen och de går ut tillsammans.

Männen tittar intresserat efter flickorna och börjar sjunga "VÅRENS FLICKPARAD". När killarna kommer till texten "som svampar ur jorden" börjar flickorna ploppa in på scenen.

I takt 69 skall alla flickor finnas på scenen för att sjunga med.

Eva-Marie och Lage går och sätter sig på bänken och framför "KRISTIN OCH JOLIN".

Kören befinner sig utspridda på scenen. Männen blandar sig med flickorna.

Kristin och Jolin reser sig från bänken och sällar sig till övriga kören.

Fem coola kvinnor (Johanna, Cecilia, Julia, Christel och Elisabeth) kommer in och tar bänken och ställer den mitt fram på scenen. Fyra killar (Tobbe, Sven, Magnus och Love) står fram på scenen med ryggen ut mot publiken, 2 på var sida om bänken.

Tjejerna sitter/lutar sig på parkbänken och berättar varför dom blev inlåsta bakom galler "CELL BLOCK TANGO" (på svenska "det är rätt och lagom") Dom agerar mot männen som skall falla ihop och "avlida" en efter en och sedan bli liggande. Övriga damer sjunger i bakgrunden och förflyttar sig framåt, en liten bit för varje vers, för att till slut befinna sig strax bakom bänken.

I slutet drar tjejerna upp de avlidna männen (de ruttna asen) på bänken.

När sången är slut går tjejerna ut och övriga damer följer efter.

"Di döe asen" ligger kvar på bänken och hämtas upp av några andra killar som ställer in dem i kören.

Männen sjunger förskräckt "VACKRA FLICKOR" och intalar sig att det är bäst att passa sig för flickorna.

Flickorna kommer in igen och Johan och Maivor, sätter sig på banken och kören sjunger "WHEN I FALL IN LOVE" (Johan solo)

Alla faller in i "OH WHAT A DAY" Full glädje på scenen och på bänken, står, sitter etc.

En något härjad trashank kommer in under "SOMLIGA GÅR I TRASIGA SKOR" (Lars-Erik) med släpande steg, innan introt börjar. Han sätter sig på bänken och sjunger med i kören och solo på vers 5 och 6, lägger sig sen ner under visslingen. Han somnar till körens sång "GAMLA ÄLSKADE BARN" (Talat vers: Christin)

Solen går ner och det blir mörkt.

Ridå!

PAUS!

Efter pausen är det mörkt när ridån går upp, trashanken ligger fortfarande på bänken. När solen går upp kommer Mona och Britta in med kaffe till trashanken och säger: "god morron". Fem medlemmar ur kören kommer in och sjunger första versen, på "GO' MORRON, GO' MORRON". I andra versen kommer ytterligare fem in och bygger på fram till tredje go morron. Därefter kommer resterande körmedlemmar in. Trashanken ser lite förvånad ut men sätter sig upp och sjunger solo i sticket. Talad strof: Johan, Tobbe och Love.

En fågel hörs sjunga, alla blir stilla och lyssnar en stund och sjunger sedan "BLUE BIRD" (Kan man göra detta så att Kalle står lite vid sidan och dirigerar? Hade varit bra.)

Annika och Gunnar, drar sig ur kören, hon häftigt viftande med armarna och det ser ut som de diskuterar något och han ser lite moloken ut. Dom går fram till bänken och han sjunker tungt ner på den. Annika står och sitter, lite om vartannat. Hon sjunger "INGEN VÄG UT" och smyger sedan in bakom kören och sällar sig till övriga altar. Kören befinner sig lite utspridda på scenen under sången. Efter sången går killarna ut.

Stackars Gunnar blir förtvivlad men nya vänner dyker upp och försöker trösta honom med "EVERYBODY HURTS" som är en damkör. Gunnar sitter kvar och deppar en stund, skakar på huvet och går ut. Sen kommer killarna in och har Gunnar med sig och kören börjar sjunga "SMILE", om man bara kan le så ordnar sig allting till slut, och Gunnar blir glad och ler han också.

Nu tar Bengt-Olof med sig Gunnar fram till bänken och sjunger "SMEDSVISAN", Kören sjunger hela tiden med men det skall se ut som B-O berättar för Gunnar om den här flickan han en gång träffat men som sen övergav honom, men 'han trallar ändå'.

Bänken (Gunnar, inspelad) talar nu till publiken, kanske lite om vad en bänk får vara med om/stå ut med m.m. Kopplat lite till vad som hänt tidigare i konserten, men också lite om hopp om en bättre värld. Någon form av ljusslinga som blinkar, för att belysa för publiken att det är bänken som talar.

Kören sjunger "MAY IT BE" med dirigent.

Vi binder ihop konserten med en uppmaning till publiken "AIN'T NO MOUNTAIN HIGH ENOUGH"

Som final har jag tänkt mig att vi kanske kan använda melodin till "CELL BLOCK TANGO" med ny text (Eva-Marie jobbar på det). I pausen på sången där det skall vara lite prat, kan Kalle eller någon annan tacka publiken. Och så öser vi på med refrängen några gånger.

SLUT!